

Publicerad 2005-03-06 16:47 av Karl

Offertorium för sommaren nr. 2

En utveckling av den förra.

Vår oskuld

Du ligger naken i en lada
med benen vitt särade åt sidorna
Hö som säng och huvudkudde
hö stickandes, kliandes
mot stjärtskåror,
ryggslut,
armhålör

Du är vidöppen

Du hör inte barnen
som leker US-marines
i kojan utanför
eller vuxenvärlden
som häver snaps-in-a-box
med ursäkten
att \"solen har gått ner\"
och \"vi skall alla dö nån gång\"

Allt du vet är hettan,
smärtan,
elden,

rosen
vars kronblad snart
skall brista

*

Och universum roterar ännu

För Jag/Han/Vi/Det
vrider på spiralarmen
cirkulerar

kring det ännu
oförslutna

Stöter, vickar
trycker

tränger

spränger

glider

lever!

vaknar

dör,

Och stjärnorna,
vintergatan, genom hålet
i taket
är bara en
vattenrutschkana av blod
och dött kött;
hö

*

Vid hamnen
tio dagar senare
lägger du huvudet
i min famn

Jag plockar halmstrån
ur ditt bruna hår
och havet viskar
stilla
om himmelens
roterande reflektion

i strömmarna

och vågorna

som aldrig slutar

slå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karl med Poeter.se id #252 innehar upphovsrätten